

Visitationspredikan 2022-04-10 i Uppsala-Näs kyrka, Balingsta pastorat

Palmsöndag med procession och palmblad och hosiannasång...

är egentligen en solig söndag men det är också alltid en söndag med mörka moln vid horisonten. Vi som lever med kyrkoåret i våra liv vet vad som väntar nästa vecka... så det är ett både ock över den här dagens evangelium.

Och så är det väl också med en visitation - den är ett både ock; det handlar både om tillsyn och främjande över livet i församlingar och pastorat. Ett hosianna helt enkelt - det ska vara både lite hjälp och hurra som ordet enkelt kan översättas. "Balingsta och framtiden" det har varit rubriken över de dagar vi har fått mötas för samtal den här veckan.

Att tiden och tillvaron snabbt kan förändras - det har vi lärt oss de senaste åren med en pandemi och nu också med ett förfärligt krig i Europa. Det vi inte vill tro det kan hända men det vi vill tro det kan också hända.

Och det är i tron på framtiden som våra samtal har börjat i Balingsta pastorat den här veckan. Vi har träffats i och talat om livet i de sex kyrkorna som står som vägmärken längs de krokiga vägarna i pastoratet.

Om väggarna kunde tala säger vi ibland - och det kan kyrkväggar med målningar och symboler för kristen tro. Kyrkorummen är ibland bättre än den bästa bok, den kan läsas om och om igen av nya generationer. (Häromdagen pekade en liten kille om det onda ögat på kyrkväggen som vi kyrkvana lärt oss är ett gott öga)

Hur och när låser vi upp kyrkorna, och vem får förtroendet att förvara kyrknyckeln några dagar per år? Hur blir man som nyinflyttad inympad i Jesse rot och stam, som målningen i Västeråkers kyrka visar, eller omplanterad till församlingsliv i Uppsala-Näs? Kulturarvet delar vi med alla som bor i och besöker kyrkor i vårt avlånga land. Nycklamakten har fått en förnyad betydelse i våra sammanhang.

Jesus talade i dagens text t.o.m. om att stenarna kommer att ropa om människorna tystnar. Och ni har sex kyrkor som ropar sitt Hosianna på lite olika sätt.

Ni visar stor kärlek och omsorg om kyrkor och församlingsliv - många är med och bidrar med tid och engagemang. Och det behövs, för med de begränsade ekonomiska resurser ni har så kan inte anställd personal göra allt.

Det är också ett både ock - fint att så många är med och sårbart med få medarbetare som ska räcka till för mycket. Att prioritera, välja bort och hitta nya arbetsätt det är både en nutidsfråga och en framtidsfråga för kyrkoråd och kyrkoherde.

I dessa tider av kris och oro påminns vi om vikten av aktuella krisplaner - och det gäller också ekonomin för Svenska kyrkan. Ni för redan samtal i kyrkorådet om möjligheter att utveckla de hus ni har för att ge tillskott i kassan - det blir en alltmer brännande framtidsfråga.

Ni firar med glädje gudstjänst i era kyrkor. Hur gör man det i ögonhöjd - det pratade vi om i Ramsta kyrka där trappstegen i koret ger prästen en onödigt upphöjd plats. Den som sitter på en åsna möter

människor i ögonhöjd - det brukar vi påminna varannan om när vi läser om Jesu åsneritt in i Jerusalem. Och inte visste jag att Jerusalem låg i närheten av Dalby - kanske kyrkan behöver en utebelysning så att Jerusalemborna ser sin kyrka när det skymmer?!

Det viktigaste i livet måste man få uttrycka på språk man kan - i Ukraina kan ovana gudstjänstfirare tycka att kyrkoslaviska är svårt, i Sverige så förstår inte alla det vi ibland kallar kyrkiska. Det är bra att ni har en bredd i gudstjänstlivet för språkträningens skull.

Diakoni är alla döptas uppdrag och vi har samtalat om var och hur och vem som kan inbjuda till social gemenskap för att bryta ensamhet. Pandemin har påverkat allt och alla - från statistik i kyrkans verksamheter till psykosociala problem. Det är viktigt att komma ut - även om det bara blir till väggkanten så kan man höra och bli berörd av Hosiannasången som drar förbi. Svenska kyrkans familjerådgivning i Uppsala och stöd i utsatthet på olika sätt finns i stan också för Balingstabor - nåt att påminna om i församlingsbladet.

Undervisning och lärande är en framtidsfråga för hela Svenska kyrkan och nu utarbetas en digital resursbank med inspirationsmaterial för medarbetare och andra. Samarbete med förskola och skola, barnkörer, mötesplatser för familjer - ni gör redan nästan mer än ni har tid till.

Ni satsar också stort på konfirmander och unga ledare - så viktigt i en tid med stress och psykisk ohälsa hängande över många unga idag. Hagby kyrkas Hosiannasång hörs både under konfirmationsgudstjänsterna och konserterna som klingar under valvet ibland.

Och så Balingsta kyrka då - den blir tillsammans med andra hus omkring som en missionsstation för möten med många människor. Varje möte med en medmänniska är mission - vare sig det är bokning av dop i telefonen och samtal om gravvård på kyrkogården.

Jag har ofta undrat vad Jesus visste om framtiden, vad han tänkte och kände... inte minst på väg mot påskfirandet i Jerusalem. Den långfredag som låg fram honom, den långfredag som pågår i Ukraina, den långfredag som vi upplever på olika sätt i våra liv... den har ett slut. Det ska bli fred i himlen och ära i höjden som de sjöng i Hosiannasången den där dagen på väg mot Jerusalem.

”Och hoppet sviker oss inte, ty Guds kärlek har ingjutits i våra hjärtan genom att han har gett oss den heliga anden”

Frågan om framtiden i Balingsta är redan besvarad - det finns en framtid för de som då lever sina liv här. Det är inte bara i Hagby kyrka som Kristus öppnar sina armar och välkomnar människor. Det gör han på alla krokiga vägar i världen.

Hoppet sviker oss inte!

”Välsignad är han som kommer, konungen i Herrens namn”

Amen